

M

Savonlinnän seudun ja Tali-  
l. Salimäen kivikautinen asuin-  
paikka Häyliön vanhankarta-  
non alueella Tuiskulan kylässä  
Häyliössä.

Tutkittu 13-15 p. kesäk. 1906.

[Kertomukseen kuuluu (2) kart-  
taa ja 2 valokuvaa sekä Hist. Mus.  
Luett. 4717: 1-18] valokuva puuttuu 14/9/1995

Häyliön Tuiskulan kivikautis-  
ta asutusta kuvaavat Talt. Hist.  
Mus. Luett. N<sup>o</sup>t 3610, 3640: 11 ja Satak.  
Mus. Luettelo N<sup>o</sup>t 2167, 2169, 2210, 4282, -  
4294. Historiallisen Museon esineet  
ovat hiomakiviä, Satakunnan mu-  
seo on sen lisäksi omistunut saa-  
maan saviasianpalasia, aseita  
y. m. Osasta löytöjä si tiedetään muu-  
ta kuin että ne ovat Tuiskulan ky-  
lästä, tuisista on löytöpaikka tar-  
kemmin määritetty. Löytöalueita on  
nuiden mukaan ainakin kaksi, jon-  
ka lisäksi konstaterasin paikalla  
käydessäni vielä yhden, joka on  
välittömässä yhteydessä tuisen on-

nen tunnelun - Sariinimäen - kanssa.

Tuiskulan kylä sijaitsee Käyliön kartanon maalla, kirkolta n. 1 pk. pohjoiseen. Kokemäeltä Käyliön kulkevaa valtatiestä taitetaan Ilmijärven eteläpään kahdatta länteen Tuiskulaan ja edelleen Euran pitäjään kulkevatä tietä pitkin. Kivikautiselle asuma - alueelle saavutaan kun Tuiskulan meijerin kohdalla alkavaa syjätietä pitkin on kuluttu n. pari km. luoteeseen kansakoulurakennuksen ohi ja on saavutettu torppa keskukselle, käsittävä Fredrik Ryykosken, Ryyryn, Ketolan ja Sariinimäen torpat. Kaksi viime mainittua ovat juuri n. k. Sariinin - l. Taimenenmäen kivikautisen asuinpaikan päällä.

Sariinimäki on Käyliön l. Tuiskulan puolesta n. 340 mtr. itäänpäin oleva matala hietaharju joka etelään, itään ja länteen rajottuu viljelysmaihin, mutta luoteessa näyttää olevan haaraus siitä harjusta l. selänneestä, joka alkaa Käyliön järven pohjoisesta päästä ja Harjavallan kirkon kohdalla putoaa Kokemäen jokeen. - Sariinimäellä ei enää kasva mitään metsää, vaan on se kokonaan otettu viljelykselle, lukuunottamatta erästä leveätä kujaa, joka myös läseuraavan kartan mukaan kulkee

Lariinmäen torpan itä puolelta N-S suuntaan. Asutuksen piiriin on ilmeisesti kuulunut ylempänä mainittu järvi l. puro, joka juoksee veden Käyliön järvestä Kokemäen joen kautta mereen. Käyliön järvi on Maantieteellisen seuran kartaston mukaan 42 mtr. ylempänä meren pinnan. Arviolta voi ne Käyliön järvi koskien kautta Lariinmäen torpan kohdalle tulla n. 5 mtr.

Mitä tulee itse läylyalueeseen, on se tällä kohtaa ollut melkosen laaja. Paitsi joen itäpuolelta, on näst läylyjä tavattu myös sen länsipuolelta. Lariinmäen torpasta näst n. 550 mtr. etelään olevasta Tuiskulan Kalle Lahan myllymästä löysi keväällä 1902 vanha isäntä Juho Laha hiivinkiven palasen, minkä ostin, ja on se luettelu H. M. 4717:17. Mäki, jolta läyly on saatu, on äärettömän kivinen ja karkeata maaperältään.

Mahdollisesti kivikautinen hiivakivi on myös H. M. 4717:18 luetteluksine, joka on niinkään saatu joen länsipuolelta, nim. edellisestä läylystä länteen, Kalle Lahan maalla uudispeltoa tehtäissä hiivohietaisesta maasta. Paikka on Mäntäuskien peltoa, n. 300 mtr. joen rannasta (Ht. luonnosta!) Läytäjä oli torppari Kalle Kuusista.



Läylyalue on myös ulattunut kau-  
 remmaksi kaakkoon, koska Sahon kos-  
 kesta löytyi suuella 1905 kolme kiivi-  
 esiintä, n. 1 km. ilmatista Sariinin-  
 mäen torpasta. Esineet olivat löyty-  
 neet kuskea penatissa, ja löytäjä  
 on sahan haitaja Isak Sarin. (ks. H.  
 M. 4717: 14-16.)

Itse Sariininmäen läylypaikka oli  
 nyt kauralle pantu, joten sitä koh-  
 taa, mistä hiinkivien sanattiin löy-  
 tyneen, si väite tulkittiin. Sen sijaan  
 tutkittiin kysymyksessä olevan pel-  
 lon laidasta palanen (kartalla alue  
 II), kumminkaan mitään löytämättä.  
 Maa oli verrattain hiinoa kellova  
 hiekkaa, mutta jo 20 cm. syvyydellä  
 tuli koskematon pohjasavi vastaan.  
 Itse pelto taas on maalaadullinen mu-  
 lansaista sientä. — Läylypaikka,  
 josta hiinkivi on saatu, on 4,95 mtr.  
 yläpuolella joen pinnan ja siitä 267  
 mtr. päässä.

Sarissa kohtaa idänpuolisella  
 rintamalla taimien myöskin kaiva-  
 uksia, mutta täälläkin tuloksetta.  
 Kahdella III oli maa hyvin hiinoa

hiekkaa, jonka yläkannas pinnasta  
alaspäin n. 10-20 cm. paksuudelta  
oli mustaa, koska siinä ennen oli  
hiiliä paltettu. Pohjasavi tuli kui-  
tenkin siinäkin pian vastaan, ja  
mitään vinamaista kulttuurikerrosta  
ei ollut huomattavissa. Klueen I  
jään seipäillä ruuteihin (ks. kartta-  
aiheema), mutta hakemisesta huoli-  
matta siitäkään mitään löydetty,  
mutta aiemmin oli siltä kohtaa  
taltteen otettu kivikirves, jonka os-  
tiin. (H. M. 4717:13). Paikka on ääretöntä  
parikkaa ja kivikköä ja huomiota an-  
saitsee, että jään taisella puolella o-  
leva myllymäki, joka myös näyttää ki-  
vikaudella olleen asuttuna, on maa-  
perältään samallaista. -

Tarinimästä edelleen kylätie-  
tä kuluttaissa Ojalan torpan ohi Ho-  
mäkeen, n. puolivälissä matkaa, San-  
tamäkeen y. m. johtavan tienhaaran  
alkupään <sup>saarekkeen Sali l. Salimäkeen,</sup> kantelella <sup>vasemmalla</sup>  
puolella. Paikalta on n. 20 vuoden  
kuluessa hiekkaa maantielle vedet-  
ty, ja tieltä ovat ensimmäiset esi-  
löydetyt. Sittemmin on metsänvartija  
J. Väisänen paikalta saavastianpa-  
lasia y. m. löytänyt. Santakuoppa  
itse on verrattain suuri, ja näkyy sin-  
ala ja laajuus selvimmän kartasta.  
Löytöjä on saatu karttaan mu-

kityiltä kahdella I-III. Lukuisista  
kivilastuista päältä on paikalla  
ollut kiviasteiden tekopaikka, vaikka  
merkittävämpää <sup>vähä.</sup> löytöjä oli vain hie-  
taa, jossa voi usein huomata pienem-  
piä kiviä. Ylimmä maanpinnalla  
on ohut sammal- ja jäkäläkerros,  
sen alla on väliin mustaa maata,  
väliin vaalean punervaa hietaa, ja  
alimpana keltasta hietaa. Tämä  
viimeksi mainittu kerros alkaa n. 1½ dm.  
maanpinnan alla, ja on n. 1½ - 2 dm.  
paksu, sen alla on koskematon poh-  
jasavi. Tarsinaiset esineet löytyivät  
kaikki keltasesta hiedasta, mutta ki-  
vilastuja oli jonkun verran ylempänä  
ja alimpanakin.

Läydät - saviaastian, käsihiointen  
ja hiomaleuyjen palaset, kynsitallta,  
lastut y. m. - ovat luetellut H. M. 4717:  
1-10, jossa myös on löytöpaikoista on  
selkoa tehty.

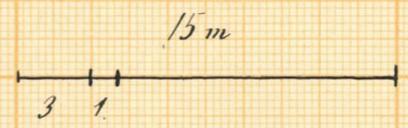
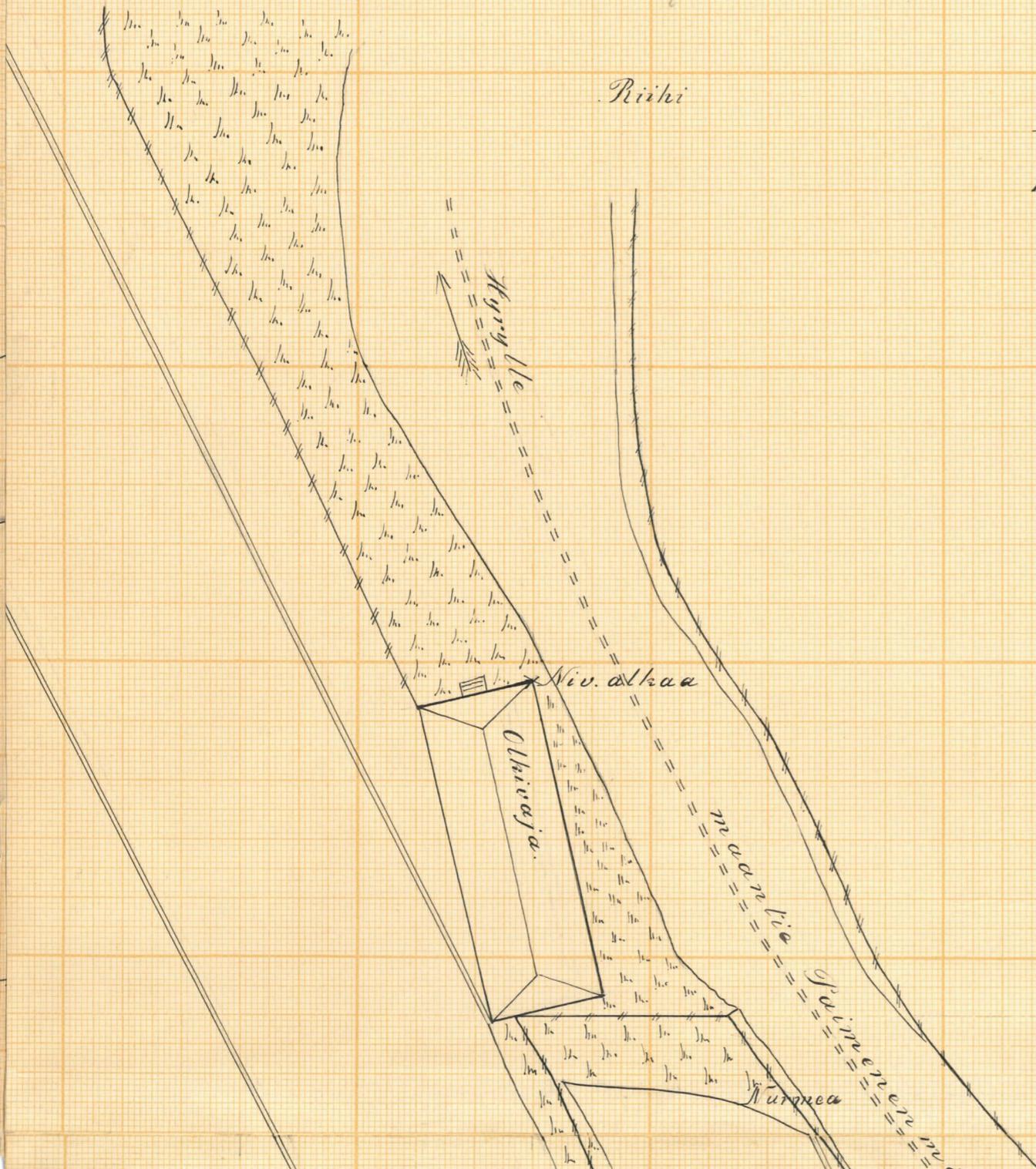
Santakuoppa on nykyisin sy-  
vintään 2-3 m. Siitä itään 99-100 as-  
keleen päässä on usiperäisen niityn  
raja.

Helsingissä, 6 p. Tammiik. 1907

A. M. Saarens

M. T. Fa 28/III 07

Köyliön Tuiskulan Sarininmäen  
kivikautinen asuinsija, kart. kesällä 1906 A. M. T.



Johannes Hyyryn  
pellot



Fredrik Hyrykosken  
pellomaa

Ketolan  
maita

Perunamaata

Kuisvainio

S. ← N. →

Kalle Sarinin  
Ketolan Mäkelän Corp.

tie Harolaan

Kotola

Nurmea

Koivu

Pihlaja

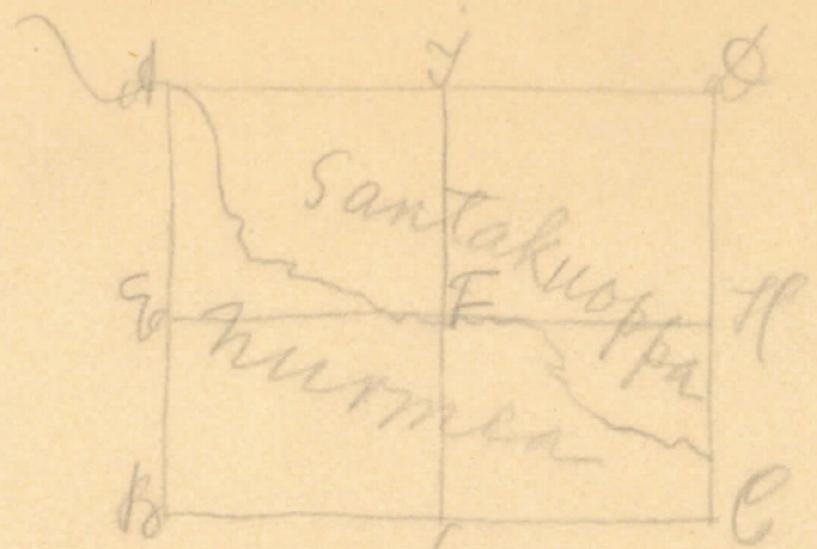
Perunamaata

Nurmea

Nurmea

Ketolan tori

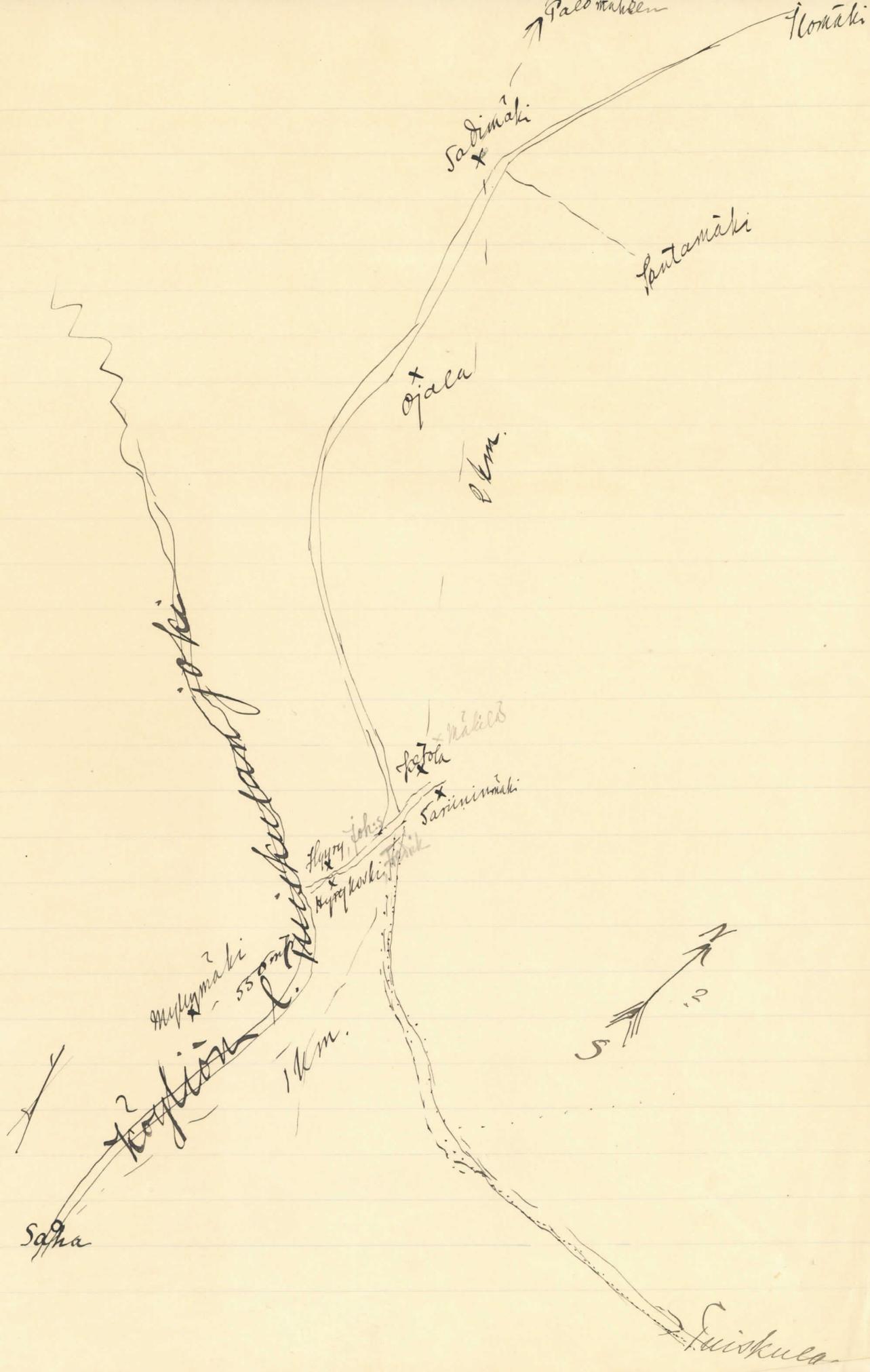




g  
 y  
 Sarinmäki  
 alue I

Köyvä

a. m. t. 1906





Maantie.

x 3

x 6

kuoppoja

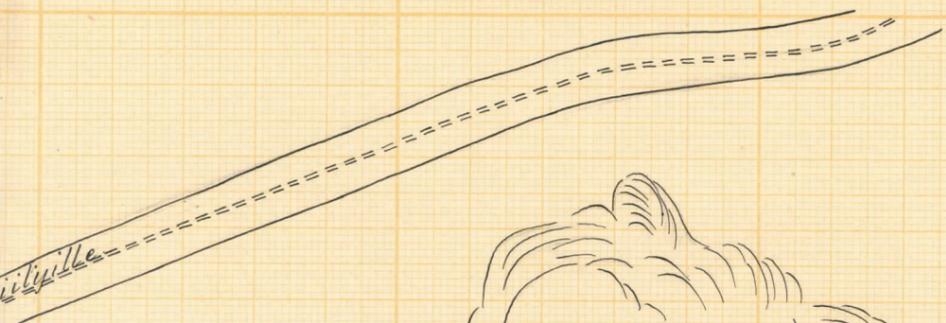
x 7

kuoppama

x 8

x 9

x 10

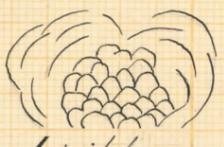


maita



Santa kuoppa x 2.06

Alue



kivikkoa

Alue III

metsää

metsänummea